

langsomt stages fremad, oplyses Båndet lige til Bunden, og man vil kunne tage næsten hver eneste Fisk, der kommer inden for Lystets Omraade. Anbringes disse Blus ved Indsnævringer af Vandløbene, vil man under Opgangstiderne kunne se og bemægtige sig næsten hver Fisk, der gaar forbi. Kommissionen tillægger derfor ogsaa Vedtagelsen af dette Forbud særlig Vægt. Det kan her ogsaa bemærkes, at ved Lov om Jagten af 8de Maj 1894 § 19 er det forbudt til Jagt saavel paa Landjorden som paa Havet og i Fjorde og Vigge at bruge kunstigt Lys.

ad § 9.

Paragrafen er enslydende med Regeringsforlagets § 60, kun at man af Hensyn til den Interesse, det selvfølgelig har for de fiskeriberettigede at blive bekendte med, at der er Spørgsmaal oppe om at søge udfærdiget et Regulativ, har indsat Bestemmelsen om, at de forud skulle indvarsles til det Møde, hvor Udkastet forelægges, hvorhos det foreslaas, at Beslutning skal kunne tages af et Flertal af de mødende, naar disses Beretigelse omfatter mindst Halvdelen af det paagældende Fiskebånd og mindst $\frac{1}{3}$ af de fiskeriberettigede ere til Stede, samt at de mødende efter Fuldmagt kunne afgive Stemme for ikke-mødende fiskeriberettigede. Herved spares dels Udgifter, dels Ulejlighed for de paagældende.

Medens den nugældende Fiskerilov i § 54, 2det Stykke, bestemmer, at det ved Regulativerne kan fastsættes, at de skulle gælde henholdsvis 100 og 50 Favne udenfor Naers og Bækkes naturlige eller ved Kunst frembragte Udløb i Stranden, har Kommissionen foreslaet, at Grænserne for dette Fredningsbælte skal kunne regnes fra det Sted, hvor Naernes eller Bækkenes Udløb i Havet findes ved almindelig lavest Vandstand. Grunden til, at man har valgt dette Punkt, er den, at Vandløbene ikke kunne siges altid at høre op der, hvor det stedse tørre Land ophører. Ved Sneumaa f. Eks. er Forholdet det, at Alaløbet endog ved Flodtid kan paavises et langt Stykke ud i Søen; Naen fortsætter sit Løb underjært, men dette Løb er fuldt paaviseligt og fører ferskt Vand. Denne Beregningsmaade er ogsaa i Overensstemmelse med forskellige til Udvalg den 17de April 1896 Sag. 73, 79 og 80). Selve Afstandene ville formentlig passende kunne ansættes som foreslaede, hvilket stemmer med Andragender fra Fiskere ved de 4 vestjydske Naer, Ribes-, Konge-, Varde- og Sneumaa.

Kommissionen har haft under Overvejelse, om det ikke vilde have været heldigt at fastsætte et almindeligt Forbud mod Fiskeri indenfor et Bælte som det ovenangivne udfor Naers og Bækkes Udløb i Havet eller Fjordene for derved at skaffe gunstige Betingelser for Opgangen af Fiskene fra Havet. Forholdet er jo det, at Opgangsfisken, naar de søge til Land, ikke straks gaa op i Alaløbene, men i nogen Tid holde sig udenfor Udløbet, formentlig for at vænne sig til Overgangen fra salt til ferskt Vand. Paa denne Tid samle Fiskerne sig ofte udenfor Udløbene og blokere ofte næsten fuldstændig disse med deres Redskaber, saa at det er vanskeligt for Fiskene at slippe igennem. At der ved dette stærke Fiskeri voldes Ferskvandsfiskeriet stort Tab er indlysende. Naar Kommissionen imidlertid dog ikke har foreslaet, at der altid skal være et saadant neutralt Bælte udfor Udløbene, er dette begrundet i, at man har ment, at dette Spørgsmaal rettest burde afgøres ved Saltvandslovgivningen og derfor ligger udenfor Kommissionens Opgave.

ad § 10.

For at Lovens Bestemmelser ikke skulle være til Hinder for Arbejder, der foretages i videnstabeligt Djemed, foreslaas det, at Landbrugministeren i saa Tilfælde skal kunne indrømme Undtagelser fra Lovens og de i Henhold til samme oprettede Regulativers Bestemmelser. Tilsvarende Bestemmelse findes for Jagtens Vedkommende i § 17 i Lov om Jagten af 8de Maj 1894.